

یک کودک

قمار عربستان در یمن

روزنامه المصریون، یمن را «ویتنام خلیج» توصیف کرد و نوشت «این کشور روزگاری ویتنام مصر بود (۱۹۶۲– ۱۹۷۰) و هزار کشته و ۴۰ میلیون دلار هزینه را بر کشور ما تحمیل کرد. حالا اگر سیاستمداران سعودی راه‌حلی فوری برای آن پیدا نکنند، می‌تواند به یک ویتنام برای کشورشان تبدیل شود». این روزنامه بعد به عواملی مانند طبیعت جغرافیایی، طبیعت عقایدی، طبیعت قبایلی، گسترش سلاح و خطر جنگ پارتیزانی اشاره کرد و نتیجه گرفت عربستان باید از دخالت نظامی شوری در افغانستان و آمریکا در عراق و ویتنام درس گرفته و به این ماجراجویی خاتمه دهد. اما عربستان نکرش دیگری نسبت به این جنگ دارد و تلاش می‌کند تا بازگرداندن منصور هادی به قدرت دست از این جنگ نکشد. هدفی که تاکنون محقق نشده و چشم‌انداز مثبت و روشنی نیز برای تحقق آن به چشم نمی‌خورد. شروع جنگ یمن هم‌زمان با تغییرات درونی قدرت در عربستان سعودی بود. روی‌کارآمدن سلمان بن عبدالعزیز و به‌خصوص قدرت‌گرفتن فرزندش محمد بن سلمان که وزیر دفاع و جانشین ولیعهد است، بسیاری را به این برداشت رساند که عربستان با دست‌زدن به جنگ یمن در واقع به یک نمایش قدرت منطقه‌ای روی آورده است. یمن اما می‌رود که با باتلاقی برای سعودی‌ها تبدیل شود. رسانه‌های سعودی حوثی‌ها را «شورش‌ی» و درعوض نیروهای طرفدار منصور هادی را «نیروهای مقاومت» می‌خواند و اخبار مربوط به آنها را به صورتی کاملا جانبدارانه و با چاشنی پررنگ تبلیغات ضدایرانی پوشش می‌دهند. عربستان نام عملیات خود را ابتدا «توفان قاطعیت» گذاشت.

گزارش‌های موجود نشان می‌دهد در نزدیک به دو سال گذشته عربستان بارها از جنگنده‌های اف ۱۵ از رده SA معروف به عقاب تهاجمی ساخت آمریکا در یمن استفاده کرده است. مقامات سعودی تأیید کرده‌اند که این هواپیماها براساس قرارداد ۲۹۰۴میلیارددلاری که در سال ۲۰۱۰ منعقد شد، خریداری شده‌اند. عربستان

سعودی همچنین از هلیکوپترهای تهاجمی آ‌پاچی رده H-64D به موارد متعددی استفاده کرده است. از این هلیکوپترها می‌توان در زمان انجام عملیات زمینی بهره برد و شعاع عملیاتی آنها ۱۵۰ کیلومتر است. ریاض همچنین از موشک‌های تاویر علیه شبه‌نظامیان حوثی استفاده می‌کند. این موشک‌ها دارای بی‌سیم هدایت‌شونده‌ای هستند که رده‌های مختلفی از جمله سنگرشکن را دارند. عربستان همچنین از گلوله‌باران توپخانه‌ای با بردهای متوسط و دور برای هدف‌قراردادن مواضع حوثی‌ها در شمال و غرب یمن استفاده می‌کند. این کشور از نیروی دریایی خود نیز برای بمباران مناطق مختلف یمن بهره می‌گیرد و حملات دریایی عربستان تاکنون خسارات زیادی را به شهرهایی ازجمله عدن، حدیدیه و تعز وارد کرده است. همچنین گزارش‌های متعددی وجود دارد که عربستان در جنگ یمن از از بمب‌های خوشه‌ای ساخت برزیل و انگلستان استفاده کرده است. این مسئله را مقامات انگلیسی هم تأیید کردند و گفتند این بمب‌ها در دوران تاجر به عربستان فروخته شده بود.

به گزارش مجله فارین پالیسی «در سال نخست جنگ، عربستان ۳۵ هزار حمله هوایی داشت و در همین مدت ۱۴۰ هزار موشک به سوی عمدتا اهداف غیرنظامی شلیک شد. هزینه هر کدام از این موشک‌ها ۱۵۰ هزار دلار و در مجموع شش میلیارد دلار برآورد می‌شود. فقط در یک سال جنگ عربستان از ۵۰ هزار موشک با برد متوسط با هزینه‌ای بالغ بر ۱۵ میلیارد دلار استفاده کرد. همچنین ۵۰ هزار موشک با برد بلند با هزینه‌ای برابر با ۲۵ میلیارد دلار استفاده شد. عربستان در طول این جنگ میلیاردها دلار سلاح جدید خرید و تعداد زیادی از هواپیماهای جنگی خود را از دست داد. در سال اول جنگ ۳۰۰ تانک عربستان منهدم شد». در گزارش دیگر همین منبع آورد که: «عربستان برای حمایت از موضع جنگ‌طلبانه‌اش مجبور به دادن رشوه‌های سنگین به طرف‌های خارجی ازجمله سازمان ملل متحد شد و به برخی از کشورهای غربی

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

جهان

و بیش از ۲،۵میلیون نفر بی‌خانمان شده‌اند. نتیجه تحقیق وزارت آموزش‌وپرورش یمن حاکی از آن است که در ۲۰ استان این کشور به هزارو ۶۷۱ مدرسه آسیب رسیده و ۲۸۷ مدرسه نیاز به بازسازی عمده دارند. برآوردها و تخمین‌ها حاکی از آن است که آسیب وارده به مدارس یمن به ۲۶۹میلیون دلار می‌رسد. از بخش انرژی و تأسیسات مرتبط با آن در چهار شهر یمن هم خبر رسیده که ۱۳۹میلیون دلار به تأسیسات انرژی این شهرها آسیب رسیده است.»

جیمی مک گولدریک، نماینده سازمان ملل در یمن، می‌گوید: بشریت نسبت به جنگ یمن بی‌تفاوت شده است. جهان چشم خود را روی آنچه در یمن رخ می‌دهد، بسته است. وی می‌افزاید: «مردم یمن قادر به تأمین غذا برای خود نیستند. آنها نمی‌توانند فرزندان بیمار خود را درمان کنند. زندگی آنها با جنگ و آشفتگی درآمیخته است». یک‌بار هواپیماهای عربستان‌سعودی در بمباران صنعا، یک مجلس عزای شیعیان را هدف قرار دادند که در اثر آن ۱۴۰ نفر کشته و بیش از ۵۰۰ نفر مجروح شدند. سازمان ملل متحد این حمله را یک جنایت جنگی توصیف کرد و خواستار تحقیق درباره آن شد. ریاض ابتدا چنین حمله‌ای را منکر شد اما بعد مجبور به اعتراف شد و از انگلستان کمک خواست تا با تشکیل هیئت بازرسی این کشور را از مخصصه یک رسوایی بزرگ رهایی دهد.

چند روز پیش یونسف آمار جدیدی از جنگ یمن ارائه کرد و در آن گفت تقریباً در این‌جنگ هزارو ۴۰۰ کودک کشته و دوهزارو ۱۲۰ کودک دیگر مجروح شده‌اند. جیمی مک گولدریک، مسئول دفتر هماهنگی کمک‌های بشردوستانه سازمان ملل در یمن، می‌گوید در جنگ تقریباً دوساله در یمن ۱۰ هزار غیرنظامی کشته و حدود ۴۰هزار نفر دیگر مجروح شده‌اند. بااین‌حال منابع سازمان ملل اعتراض می‌کنند آمار دقیقی نمی‌توان از کشته‌ها و مجروحان این جنگ داد. به دلیل تعداد زیاد کودکان کشته‌شده در جنگ یمن، دولت عربستان در برخی رسانه‌های منطقه لقب «رژیم کودک‌کش» گرفت و بان‌کی‌مون، دبیرکل سازمان ملل متحد، نیز قصد داشت نام عربستان سعودی را به همین مناسبت در فهرست دولت‌های مرتکب قتل کودکان قرار دهد اما با تهدید عربستان به قطع کمک‌های خود به سازمان ملل و میانجیگری آمریکا، دبیرکل وقت سازمان ملل متحد مجبور شد نام عربستان را از این فهرست خط بزند.

درمجموع سازمان ملل متحد می‌گوید با گذشت حدود دو سال از آغاز جنگ در یمن بیش از نیمی از جمعیت ۲۸میلیونی این کشور رفتار عدم امنیت غذایی شده و هفت میلیون نفر از آنها دچار گرسنگی مفرط شده‌اند. جیمی مک گولدریک، هماهنگ‌کننده انسانی سازمان ملل در یمن، گفت: در سراسر این کشور کودکان در حال ازدست‌دادن ناشان هستند. از هر ۱۰ کودک یمنی هشت کودک دچار سوءتغذیه است و هر ۱۰ دقیقه یک کودک در یمن به دلیل بیماری‌های قابل پیشگیری جان خود را از دست می‌دهد. او می‌افزاید: ما می‌دانیم اوایل سال ۲۰۱۷ با مشکلاتی چشمگیر روبه‌رو خواهیم شد. حدود نیمی از ۲۲ استان یمن به‌عنوان مناطق دچار وضعیت اضطراری غذایی رده‌بندی شده‌اند. درباره خسارت‌های این جنگ تحمیلی عربستان براین کشور آن قدر عکس، نمودار و آمار فراوان است که تقریباً هر خواننده‌ای را کج و مبهوت کرده و حتی از دنبال‌کردن آنها منصرف می‌کند. بااین‌حال، نمی‌توان گریبان خود را از یک پرسش رها کرد و آن اینکه «چرا کشور تیربه‌جتی مانند یمن باید تاوان چنین جنگ بی‌رحمانه‌ای را بپردازد؟».

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

یک کودک در یک شهر فقیر یمن

ترامپ تاریخ‌ساز نیست

گونه دیگری از این بحران‌ها به افزایش شدید تعداد بازنشستگان و همچنین افزایش طول دوره بازنشستگی آنها مربوط می‌شود. زمانی که تأمین اجتماعی سن بازنشستگی را ۶۵ سال قرار داد، میانگین عمر مردان ۶۱ سال بود. مشخص است که در آن زمان دوران بازنشستگی بسیار محدودی مورد نظر بوده است، اما اکنون میانگین عمر بیش از ۷۰ سال است و در سال‌های آینده به حدود ۸۰ سال خواهد رسید.

موضوع مهم‌تر کاهش نسبت شاغلان به بازنشستگان است. از سال ۲۰۲۵ به بعد بیشترین تعداد متولدان دوره پربازی به سن بازنشستگی می‌رسند و از طرف دیگر کاهش میزان زایمان‌ها از دهه ۱۹۷۰ همراه با تحصیلات طولانی جوانان و دیرتر و دیرتر واردشدنشان به نیروی کار، از تعداد کارگران در برابر هر فرد بازنشسته به میزان خطرناکی می‌کاهد. اوج بحران آنجا بروز می‌کند که بازنشستگان از طریق تقدیرکن سپاه، اجاره و فروش ملک با درصد بالایی به مصرف‌کنندگی ادامه می‌دهند، درنتیجه برای پاسخ به تقاضای مصرف آنان، نیروی انسانی بیشتری برای تولید لازم است. با کاهش گرفتن نیروی کار و مداوم تقاضا برای کالاها و خدمات، به دلیل دستمزد بالای کارگر، تورم پدیداد خواهد کرد. برای آنکه بازنشستگان استاندارد معقول زیست و بهداشتشان را حفظ کنند، فشارهای همه‌جانبه شدت خواهد گرفت. آنان در آن زمان به دلیل شمار بسیارشان قدرت سیاسی بی‌حدوحصری خواهند داشت.

بنابراین دولت‌ها ناگزیر خواهند شد مالیات‌ها را افزایش دهند یا وام‌های سنگین بگیرند. از آنجا که بازنشستگان هم به میزان زیادی سرمایه‌های خود را با بازار خارج می‌کنند، نرخ بهره را بالا برده و تورم را افزایش می‌دهند. آن‌گاه دولت با بازاری روبه‌رو خواهد شد که در آن نقدینگی کم است. این امر درواقع وارونه‌شدن بحران دهه ۱۹۷۰ است. در دهه ۱۹۷۰ ورود زیاده از حد نقدینه به بازار، باعث تورم فرازنده شد.

فریدمن می‌گوید پیش از پایان چرخه پنجم، یعنی در ۲۰۲۴ یا ۲۰۲۸، رئیس‌جمهور ناموفقی ظهور خواهد کرد که خواهد کوشید با راه‌حل بحران چرخه پیشین، مشکل تازه را حل کند. او تلاش خواهد کرد با راه‌حل ریگان مشکل را از بین ببرد، یعنی ثروتمندان را مشمول تخفیف‌های مالیاتی می‌کند تا به سرمایه‌گذاری‌ها بیفزاید، اما کمبود کارگر و افزایش بی‌رویه دستمزد آنها اوضاع را بدتر می‌کند. او می‌کوشد با افزایش سرمایه‌گذاری، کارگرانی را که وجود خارجی ندارند، به پیوستن به نیروی کار تشویق کند اما با ناکامی کامل روبه‌رو می‌شود. در نهایت رئیس‌جمهور بعدی درمی‌یابد که راه‌حل در پذیرش گسترده مهاجر و افزایش دوران کارآمدی نیروی کار از طریق سرمایه‌گذاری گسترده در بهداشت، پزشکی و نوآوری‌های علم ژنتیک است. در این دوران جامعه یمن به رقابت ژئوپلیتیک بین محور عربستان با ایران تنها به بهانه‌ای تبدیل شده است تا عمق این جنایت به حاشیه رانده شود و تا به امروز حتی هیچ اراده‌ای برای ارسال کمک‌های غذایی به مردم در حال مرگ از طریق گرسنگی این کشور هم دیده نمی‌شود. هیچ قطع‌نامه و تحریمی هم از طریق شورای امنیت و کشورهای مدعی حقوق بشر علیه مسیبان این جنایت ضدبشری برای کاهش آلام و رنج این مردم فراموش‌شده انجام نشده و فقط وقتی فشار افکار عمومی جهانی شدت می‌گیرد، آمریکایی‌ها و اروپاییان لطف می‌کنند و به عربستان هشدار می‌دهند اگر بیشتر رعایت نکند، بعضی از اقلام نظامی را احتمال دارد که به این کشور تحویل ندهند. این در حالی است که بحث‌های داغ در پارلمان‌های بریتانیا، آلمان، فرانسه و دیگر کشورهای اروپایی درخصوص نقش و تأثیر انکارناپذیر سلاح‌های حتی ممنوعه از جمله بمب‌های خوشه‌ای صادراتی این کشورها به عربستان و متحدان آن بارها حقایق کثیف پشت پرده این سیاست حمایت از متجاوزان و جنایت‌کاران جنگی در یمن را به طور مستند برملا کرده است.

امروز در یمن جهان با یک سیاست «ژئوساید» لجام‌گسیخته روبه‌روست که در سکوت با شفت و حدت کامل در حال انجام است، این در حالی است که بالاترین بهانه متجاوزان عربی و غربی درخصوص نقش ایران در تداوم این جنگ هنوز از ادعای کمک‌های قطره‌ای تسلیحاتی و حمایت‌های سیاسی از گروه‌های «حوثی» و طرفدارهای «علی عبدالله صالح» فراتر نرفته است و اگر هم بپذیریم همه این ادعاها درست باشد، باز هم در اصل معادله «وقوع فاجعه» در یمن هیچ تغییری ایجاد نخواهد کرد. تصویر امروز یمن بدون تردید تصویر کامل و بدون شرح سقوط سیاسی به‌ویژه در حوزه حقوق بین‌الملل و سقوط اخلاقی در عرصه اجتماعی جهان معاصر است که با هیچ بهانه و دلیلی توجیه‌پذیر نخواهد بود.

یادداشت

اجلاس اخیر اتحادیه آفریقا در یک نگاه

محمدحسن ایی‌کچی

نمایندگان ۵۴ کشور آفریقایی در بیست‌وهشتمین نشست در آدیس‌آبابا اتیوپی از روز ۲۲ تا ۳۱ ژانویه ۲۰۱۷ ضمن بررسی اهم مسائل مبتلابه قاره آفریقا، رئیس دوره‌ای اتحادیه آفریقا و نیز رئیس جدید کمیسیون این اتحادیه را برای سال ۲۰۱۷ انتخاب کردند. از میان پنج نامزد جایگزین خانم زوما، وزیر سابق آفریقای جنوبی و نخستین رهبر زن اتحادیه آفریقا، موسی فکی ماهامات، وزیر امور خارجه چاد، پس از تجربه ریاست شورای فرهنگی و اجتماعی این اتحادیه به‌عنوان رئیس جدید کمیسیون اتحادیه آفریقا انتخاب شد. همچنین، ریاست دوره‌ای این اتحادیه از رئیس‌جمهور چاد به رئیس‌جمهور کینه رسید.

در اجلاس سران، اکوفو آدو، رئیس‌جمهور جدید کشور غنا، خواستار اصلاحات لازم شورای امنیت سازمان ملل شد؛ اصلاحاتی که شامل نمایندگی کامل آفریقا در این شورا و برابر مصوبه اجلاس ۲۰۰۵ اتحادیه آفریقا در سوازیلند بود. در صورت تحقق این مصوبه است، به معنی داشتن حداقل دو کرسی دائمی و پنج کرسی غیردائمی است که همکاری‌های بین‌المللی عمیق‌تری را خاصه از طریق نقش اساسی اتحادیه آفریقا می‌توان شاهد بود. از سوی دیگر، افزایش اختلاف‌نظر میان برخی از اعضای اتحادیه آفریقا و دادگاه بین‌المللی جنایی تنها در سال ۲۰۱۶ باعث شد شش کشور آفریقایی، کامبو، بروندی، اوگاندا، نامیبیا، کنیا و آفریقای جنوبی خواستار خروج عضویت خود در آن شوند. بنابراین، زمان روابط متقابل اتحادیه آفریقا و سازمان ملل فرارسیده است.

رئیس‌جمهور غنا در ادامه، تأسیس اتحادیه آفریقا را به‌جای سازمان و حدت آفریقا در سال ۲۰۲۰ با اهدافی مهم برای موفقیت کافی و لازم مردم آفریقا دانست و گام اساسی اجلاس ۲۰۱۷ را سرمایه‌گذاری صحیح روی جوانان آفریقا برای حل بحران‌های معاصر قاره دانست و تأسیس منطقه آزاد تجاری برای توسعه اقتصادی خودکفای آفریقا را به‌همراه برون‌رفت از دیگر مشکلات فعلی وظیفه ظخیر اتحادیه برشمرد.

در نطق افتتاحیه اجلاس سران نیز رئیس‌جمهور چاد در پایان دوره ریاست خود توجه لازم اتحادیه و سازمان ملل را برخصوص صلح و امنیت، برنامه اجرائی توسعه پایدار برابر اهداف هزاره (۲۰۳۰) برابر مصوبه ۲۰۱۵ سازمان ملل و برنامه ۲۰۶۲ اتحادیه آفریقا خواستار شد. بی‌تردید بدون استفاده بهینه سازمان ملل از اتحادیه آفریقا چالش‌های جهانی گسترده‌ای را باید نظاره‌گر بود. رهبران اتحادیه آفریقا و همچنین توماس کواسی کوارتی، دبلیات و معاون وزیر امور خارجه سابق و سفیر غنا در سازمان ملل، اتحادیه آفریقا و کوبا را به‌عنوان معاون کمیسیون اتحادیه آفریقا انتخاب کردند. این مقام منتخب غنایی در سخنانی به اهمیت تلاش فرهنگی برای خاتمه درگیری‌های درون‌قاره‌ای تأکید داشت. حضور نمایندگان غرب آفریقا (غنا) در اتحادیه آفریقا و نقش برتر این حضور در اجلاس اخیر اهمیت این کشور و منطقه را در سیاست‌های اتحادیه نشان می‌دهد. پیش از این در سال ۱۳۸۶، نهمین اجلاس سران این اتحادیه در اکرا، پایتخت غنا، برگزار شده بود.

یکی دیگر از نتایج مهم این اجلاس‌تعیین کمیته خدمات امنیتی آفریقا و افتتاح مرکزیت آن در اتیوپی بود که با عضویت ۵۱ کشور آفریقایی در سال ۲۰۰۴ در ابوجا، پایتخت نیجریه، تأسیس شد و وظیفه اصلی آن ارائه اطلاعات لازم مواجهه با تهدیدات امنیتی قاره است. به نظر رئیس‌جمهور غنا، کمیته امنیتی می‌تواند همچون مکانیسمی برای گفت‌وگو، تحلیل و انطباق استراتژی مشترک میان آفریقایی‌ها امنیت عمل کند.

تهدیدات امنیتی در سال‌های اخیر کشورهای آفریقایی را با گسترش جنگ و تروریسم مواجه کرده و لازم است همکاری‌های بدون مرز امنیتی مورد اقدام قرار گیرد.

توجه به عنوان اجلاس اخیر اتحادیه آفریقا که «سرمایه‌گذاری روی جوانان، جمعیت در حال افزایش قاره بوده» این سرمایه‌زادی دارد؛ چراکه جمعیت جوان آفریقا سرعت رشد بیشتری نسبت به سایر قاره‌ها دارد. ۲۲۶ میلیون جوان در فاصله سنی (۲۴–۱۵) در سال ۲۰۱۵ در آفریقا تخمین زده شده‌اند که این رقم تا سال ۲۰۳۰ تا ۴۲ درصد افزایش خواهد داشت. جمعیت جوان فعال آفریقایی زیر صحرأ نیز تا سال ۲۰۵۰ به بیش از دوبرابر خواهد رسید. با سرمایه‌گذاری روی جوانان امروز آفریقا در آینده نه‌چندان دور شاهد رشد و توسعه اقتصادی – اجتماعی آفریقا هستیم.

یکی دیگر از مسائل مورد بحث اجلاس اخیر، افزایش روند خشونت، افراطی‌گری و درگیری‌های درونی قاره بود که عمده محویت آن روی جوانان و تهدیدات پیرامونی در برابر آنها بود.

با توجه به دستورالعمل اتحادیه آفریقا، شورای امنیت و صلح از سال گذشته لزوم برنامه کاری کشورهای عضو را در برابر دو بحران افراطی‌گری و تروریسم تدوین کرد. افزایش فعالیت‌های تروریستی در آفریقا نیز صحرأ (کنیا، سومالی، نیجریه، مالی، ساحل عاج و بورکینافاسو) به‌عنوان تهدیدات جدی قاره مورد توجه جدی این اتحادیه قرار گرفت.

جدای از بحران تروریسم در لیبی، در منطقه شمالی مالی در غرب آفریقا همچنان منطقه حساس خشونت و افراطی‌گری است. در اوایل سال ۲۰۱۶، کشورهای بورکینافاسو، ساحل عاج و نیجر آماج عملیات تروریستی بودند.

حمایت مشروط رهبران آفریقایی از راهبرد خروج از دیوان بین‌المللی کیفری، اعلام همبستگی اتحادیه آفریقا با کشورهای مشمول فرمان اجرائی ترامپ، بازگشت مغرب پس از سه دهه به اتحادیه آفریقا و درخواست از سران کشورهای آفریقایی برای حمایت از آرمان‌های فلسطین از دیگر موارد نتایج اجلاس اخیر بود. همچنین، اتحادیه آفریقا در اجلاس اخیر خود تصمیم گرفت تا از عضویت دادگاه بین‌المللی جنایی‌خارج شود هرچند دراین‌میان نیجریه و سنغال با خروج از آن مخالفت کردند. دو کشور آفریقای جنوبی و بروندی نیز پیش از این از عضویت فوق خارج شده و ساختار دادگاه مزبور را ناعادلانه و موجب تضعیف آفریقا دانستند. این در حالی است که دادگاه بین‌المللی جنایی (ICC) ضمن تکذیب این ادعا تصمیم به بازگرداندن عدالت در رسیدگی به قربانیان جنایات جنگی آفریقا می‌داند.

اتحادیه آفریقا به دنبال این تصمیم مذاکرات خود را با شورای امنیت سازمان ملل درخصوص اعمال اصلاحات لازم این دادگاه ادامه خواهد داد. عمربالشیر، رئیس‌جمهور سودان، نیز که پیش از این به جرم نسل‌کشی در دارفور از سوی دادگاه جنایات جنگی تحت‌تقیب بود، در اجلاس حضور داشت.